

Dkt. Leslie Allen, Maombolezo, Kipindi cha 11, Maombolezo 4: 1-22

© 2024 Leslie Allen na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hii ni kipindi cha 11, Maombolezo 4:1-22.

Katika video hii tunaangalia sura ya 4 ya Maombolezo na swali la msingi tunalohitaji kujiuliza ni jinsi gani inaingiana na kitabu kizima? Na kujibu swali hilo si dhahiri kabisa.

Inafanya nini hapa? Na tunaweza kutoa hoja nzuri ya kusema sura ya 4 haina maana na angalau haiko sawa. Na kuna sababu mbili ambazo mtu anaweza kufikia hitimisho hilo. Katika sura ya 3, kwa njia isiyo dhahiri na ya wazi kabisa, mada imekuwa sala, sala, unahitaji kuomba, na mshauri amekuwa akiwahimiza kushiriki katika maombi na kutoa sababu za kwa nini wanapaswa kuomba.

Hiyo ndiyo maana ya Maombolezo 3, na ametoa maombi yake mwenyewe kama kichocheo, kama mfano wa kuigwa, mfano wa kiume kama sambamba na mfano wa kike wa Sayuni katika sura ya 1 na 2. Kwa hivyo ndivyo sura ya 3 ilivyokuwa ikisema, na sura ya 5 inafuata kawaida kutoka sura ya 3. Ni jibu, wanaomba, wanaomba. Kwa hivyo, sura ya 5 inaonekana kama kipande kinachofuata cha jigsaw. Kwa hivyo, sura ya 4 inafanya nini hapo? Na kisha 2, tulipokuwa tukisoma sura ya 3, tuligundua kuwa kulikuwa na harakati ya mateso ya kisasa katika kipindi cha baada ya vita.

Sura ya 1 na ya 2 zilizama sana kwenye kumbukumbu za kuzingirwa, lakini sasa kuna mateso ya kisasa katika kipindi hiki cha baada ya vita, katika wakati huu wa uvamizi wa adui. Na marejeleo tuliyo nayo katika sura ya 3, ambayo yanaacha nyuma hali hiyo yote ya kuzingirwa, yanaendana sana na sura ya 5 kwa sababu sura ya 5 si vigumu sana kujihusisha na maswali ya kuzingirwa; inazungumzia kuhusu uvamizi wa baada ya vita wa Yuda. Sawa, kwa hivyo sura ya 5 inafuata kawaida kutoka sura ya 3. Lakini vipi kuhusu sura ya 4? Inarudi nyuma hadi pale tulipokuwa katika sura ya 1 na 2. Inarudi kwenye hali ya kuzingirwa wakati wa anguko la Yerusalemu, na kumbukumbu za zamani zinakumbukwa tena.

Na kwa hivyo, tunapaswa kuionaje sura ya 4? Na hivi ndivyo ninavyoiona. Kusanyiko halikuwa tayari kuendelea na sura ya 5. Mshauri alikuwa akiwafundisha na kuwahimiza, lazima muombe. Hawakuwa tayari kuomba.

Kwa ujumla, kanuni ni kwamba mchakato wa kuomboleza una ratiba yake, na hatuwezi kuamua mapema ni muda gani mtu yeyote ataomboleza au, kwa mtazamo mwingine, ni vipengele gani vitaingia katika huzuni yao na kujitokeza kwa kiasi kikubwa. Hatimaye, katika sura ya 5, kutaniko litafikia hatua hiyo ya mabadiliko

katika huzuni ambayo mshauri anaitamani. Lakini bado hawajawa tayari, na mshauri anaheshimu kuchelewa huko.

Anakaa na kutaniko, na anasubiri wampelekee. Na hivyo ndivyo tulivyo. Tumerudi katika sura ya 1 na ya 2. Tunazungumzia mambo yanayofanana kwa sababu ndivyo kutaniko linavyohitaji kufanya.

Mojawapo ya mahojiano ya kusikitisha zaidi ambayo nimewahi kufanya kama kasisi na mgonjwa ilikuwa katika kitengo cha magonjwa ya akili. Mgonjwa alikuwa mwanamke, mke, ambaye alikuwa amepitia uzoefu mbaya. Na sasa alikuwa akiteseka kutokana na mfadhaiko mkubwa.

Nilimuuliza, Je , familia yako inakupa msaada? Naam, alisema, wakwe zangu wananiambia niache. Hawajui hali ilivyo, na hawataki kujua. Vipi kuhusu mumeo? Nilimuuliza.

Wakati mwingine, ananiunga mkono, na wakati mwingine, ananiunga mkono. Loo, ni jambo la kusikitisha sana. Loo, kwa familia inayoelewa.

Loo, kwa marafiki wanaoelewa, ambao wangeweza kumzunguka mwanamke huyu maskini na kumpa msaada aliohitaji. Loo, kwa watu wenye huruma au wenye huruma walio karibu ambao wanaweza kushiriki mzigo huo. Mshauri katika Kitabu cha Maombolezo ni mtu kama huyo, asante Mungu.

Natumaini tutakuwa hivyo ikiwa kuna haja. Hakika, mshauri anarudi nyuma katika sura ya 4 ili kufanya mazoezi ya huzuni yao. Anarudi mahali ambapo kutaniko bado lilikuwa.

Hilo ndilo lilikuwa hitaji la sasa. Na anaweza kusubiri nao ili kuendelea hadi hatua chanya zaidi. Katika uhusiano huu, nafikiria Yesu akienda kwenye Bustani ya Gethsemane.

Nami nafikiria kuhusu kukata tamaa alikopitia. Namaanisha nini? Katika simulizi la Mathayo, katika mstari wa 26, aliwaomba Petro, Yakobo, na Yohana wakae naye. Kaeni macho pamoja nami, anasema.

Nina huzuni kubwa. Tunajua kilichotokea. Walilala.

Na Yesu alisikitika sana kupoteza uungwaji mkono wao. Na kutakuwa na watu karibu nasi ambao watasema au wangependa kusema, tafadhali kaeni macho pamoja nami. Tafadhali kuwepo pamoja nami.

Nina huzuni kubwa. Na natumaini hatutawaangusha. Natumaini kwamba tutachukua mfano kutoka kwa mshauri.

Anabaki pale ambapo kutaniko lilipo. Na yeye, labda si kwa furaha, lakini anarudi nao kiroho hadi sura ya 1 na 2. Hiyo ina maana kwamba tuna maombolezo ya mazishi tena katika mstari wa 1 hadi 20. Na inaonyeshwa kwa njia za kawaida.

Tuna jinsi hiyo ya msingi. Kwa kweli, hutokea mara mbili hapa. Hatujawahi kuwa nayo mara mbili hapo awali.

Na kumbuka, ni kilio. Ni kilio. Echa! Echa! Na hivyo, anaingia katika mateso yao.

Na anajieleza mwenyewe sauti hiyo ya huzuni. Na kisha mistari miwili, mstari wa 1 hadi 20, ina alama za mfululizo wa tofauti za mabadiliko. Una siku nzuri za zamani, na una siku mbaya sasa.

Mfululizo wa mambo yasiyo ya kawaida. Mabadiliko haya yanasimuliwa katika mfumo wa hadithi fupi na vipande vya simulizi katika sura nzima. Kwa hivyo, hebu tupitie maombolezo haya ya mazishi.

Kwanza kabisa, mistari ya 1 na 2 inaonekana kusimama pekee kama aina ya kwanza ya simulizi: jinsi dhahabu ilivyofifia, jinsi dhahabu safi ilivyobadilika.

Mawe matakatifu yametawanyika kwenye kichwa cha kila barabara. Sasa, kuna sitiari hapo. Kisha, katika mstari wa 2, tunafikia uhalisia, hali halisi iliyo nyuma ya sitiari hizo.

Wana wa Sayuni wenye thamani, wenye thamani ya dhahabu safi, jinsi wanavyohesabiwa kama vyungu vya udongo, kazi ya mikono ya mfinyanzi. Na hii inazungumzia ukosefu wa heshima kwa thamani ya binadamu. Kuna hisia ya kutokuwa na thamani inayoenea katika kutaniko.

Na hili lilikuwa jambo ambalo Sayuni alilisema katika moja ya sala hizo katikati ya sura ya 1, sivyo? Akizungumzia kutokuwa na thamani kwake. Mimi sina thamani. Ndiyo, mstari wa 11, tazama, Ee Bwana, uone jinsi nilivyo kutokuwa na thamani.

Na mbaya zaidi kuliko kuwaona watu wengine kama wasio na thamani ni kuhisi kwamba hivi ndivyo mtu alivyo: asiye na thamani. Na hili linazungumziwa kuhusu watu wote kwa ujumla. Na kwa hivyo, tuna hali hii ya kweli katika mstari wa 2, watoto wa thamani wa Sayuni.

Tunarudi kwenye umbo hilo la Sayuni. Kama ilivyo katika sura iliyotangulia, watoto wake kwa kweli ni kusanyiko. Wale wanaokutana katika ua wa hekalu lililoharibiwa ni watoto wa Sayuni.

Na kwa hivyo, anazungumzia watoto wake mwenyewe. Na inavutia kwamba kuna mfumo, mfumo wa jumla wa balagha, katika sura ya 4, ambao unaanza, angalau katika mistari wa 2, na utambulisho huu wa Sayuni, ukirudi kwenye kile tulichokuwa tunakiona katika sura ya 1 na 2. Na unaishia katika maelezo hayo hayo. Katika mistari wa 22, tunamtaja binti Sayuni, binti Sayuni.

Sasa, labda tunapaswa kurudi nyuma na kuzungumzia kwa ujumla zaidi kuhusu sura hiyo kabla hatujafikia marejeleo hayo ya kina. Sura ya 4 inafanana sana na sura ya 2, lakini haina hisia kali tuliyo nayo hapo, ambayo Zion na mshauri walileta katika hali hiyo. Lakini kuna huruma kubwa inayoonyeshwa na mshauri.

Tuna watu wangu. Katika mistari wa 3, watu wangu wamekuwa wakatili. Katika mistari wa 6, adhabu ya watu wangu.

Katika mistari wa 10, uharibifu wa watu wangu. Na hili ni jambo ambalo limechukuliwa kutoka sura ya 2, na kwa kweli sura ya 3. Katika 2.11, uharibifu wa watu wangu. Na hilo liligunduliwa katika 3:48, na macho yangu yanatiririka mito ya machozi kwa sababu ya uharibifu wa watu wangu.

Na kwa hivyo, kuna huruma hii ya kina hapo, huruma hii ya kugusa moyo katika kuwazungumzia watu wangu. Na kisha, tukiangalia mistari ya 17 hadi 20, mshauri anaonekana kuwa amehusika kibinafsi katika kipindi hiki kwa sababu kinazungumzia sisi na sisi na . Na kwa hivyo, ujumbe ni kwamba, ninasimama nawe rohani, na nimehusika pia katika mgogoro huu.

Kisha tunahitaji kusema kwamba sura hii, kwa ujumla, ni shairi la kikrostiki, kama sura ya 1, 2, na 3. Lakini ni fupi kuliko ile tuliyowahi kuwa nayo hapo awali kwa sababu beti si mistari mitatu. Ni mistari miwili tu. Kwa hivyo, tuna beti 22 za mistari miwili zinazolingana na herufi 22 za alfabeti ya Kiebrania. Na hatuna beti za mistari mitatu ambazo tulikuwa nazo katika sura ya 1, 2, na 3. Na kwa hivyo kuna mistari 44, mistari 44 pekee.

Tukiangalia Maombolezo yote, tunaona kufupishwa taratibu. Sura ya 1 na ya 2 kila moja ilikuwa na mistari 67, na Sura ya 3 ilikuwa na mistari 66.

Sura ya 4 inashuka hadi mistari 44. Sura ya 5 inashuka hadi mistari 22. Na inaonekana kuna harakati za taratibu kuelekea mwisho wa fasihi kwa kufupisha unapoendelea na kufanya mashairi kuwa mafupi.

Tazama nasema hitimisho la kifasihi, si hitimisho la kisaikolojia, ambalo hulipata kamwe katika Maombolezo, bali hitimisho la kifasihi. Ni njia yake ya kupunguza mwendo, ya kufikia mwisho, kwa kufupisha kila shairi kwa zamu. Na kwa hivyo, ndio, tuna mistari ya 1 hadi 20, na tunapitia Maombolezo hayo ya Mazishi.

Tuliona ukweli huo wa msingi katika kipindi cha kwanza, tunaweza kusema, katika mstari wa 2, unaowarejelea watu kwa ujumla na hisia yao ya kutokuwa na thamani. Unapata sitiari. Una siku nzuri za zamani zilizotajwa hapo.

Walikuwa watu muhimu. Walikuwa na hisia ya thamani yao na thamani yao. Walikuwa kama dhahabu, dhahabu safi.

Zilikuwa kama mawe matakatifu, mawe ya thamani yaliyohifadhiwa hekaluni kama hazina, kama ilivyotokea mara nyingi katika Mashariki ya Karibu ya kale. Lakini sasa, ni nini? Ni vyungu vya udongo tu, kama vile vyungu vya udongo vimekufa dazeni, na havihesabiki tena kwa chochote. Na kwa hivyo, kuna hisia hii ya kutohesabiwa na kutokuwa na thamani.

Na hivyo ndivyo tulivyo. Hao ndio watu kwa ujumla. Lakini, baada ya hapo, katika visa vingi, inazungumza, inajikita katika makundi tofauti ndani ya watu na kushiriki katika Maombolezo ya Mazishi kuhusu kila sehemu ya jamii kwa zamu.

Kwa hivyo, katika mstari wa 3 na 4, inazungumzia kuhusu watoto walioteseka na njaa, na hawakuweza kunyonya maziwa ya mama zao tena kwa sababu mama hakuwa akitoa maziwa. Hakuwa akilishwa vya kutosha. Na hawakuweza kulishwa chakula kigumu.

Hakuwa na chakula kigumu cha kuendeshea. Na kuna hali hii mbaya. Mstari wa 3 na 4, hata mbweha hutoa matiti na kunyonyesha watoto wao.

Lakini watu wangu wamekuwa wakatili, kama mbuni jangwani. Ulimi wa mtoto mchanga hugandamana na kaaka lake kwa kiu. Watoto huomba chakula, lakini hakuna anayewapa chochote.

Na kwa hivyo, tuna hali hiyo ya kusikitisha, watoto wanaoteseka. Na mara nyingi sana katika matangazo ya TV, tunakabiliwa kwenye skrini na watoto wanaoteseka wanaohitaji msaada. Je, utatoa pesa kuwasaidia watoto hawa? Na hiyo ni hoja yenye nguvu sana.

Na hivyo, watoto hawa maskini, waliokuwa wakinyonya maziwa ya mama katika Yuda ya kale, ingefanyika katika miaka mitatu ya kwanza ya maisha ya mtoto. Na hivyo, ilikuwa ni sehemu muhimu ya kuendelezwa kwao. Lakini hakuna kunyonya kwa njia hii na hakuna kunyonyesha.

Na kwa kushangaza, ni kama watu hao ni wakatili. Hawakuwa hivyo kweli. Lakini kwa kushangaza, inaonekana hivyo.

Kwa nini hawawapi chochote? Ukweli ni kwamba, hakukuwa na chochote cha kutoa. Lakini kuna tofauti hii ya mfano kwa njia mbili. Hata mbweha hutoa matiti na kunyonyesha watoto wao.

Lakini hawa wanaonekana kuwa chini ya wanyama, wanawake hawa. Wanawezaje kufanya hivyo? Watu wangu, ni kana kwamba ni wakatili. Nao ni kama mbuni jangwani.

Na hii ni hadithi ya kizushi. Na kwa kweli, tunaizungumzia katika kitabu cha Ayubu. Ayubu sura ya 39 na mistari ya 14 hadi 16.

Inazungumzia mbuni. Na inasema katika mstari wa 13 kwamba mabawa ya mbuni hupepea kwa nguvu, ingawa manyoya yake hayana manyoya. Huacha mayai yake ardhini na kuyaacha yapate moto ardhini, huku akisahau kwamba chakula kinaweza kuyaponda na kwamba mnyama wa porini anaweza kuyakanyaga.

Inawatendea kikatili watoto wake kana kwamba si wake. Na kwa hivyo, kuna muhtasari huu wa hadithi kuhusu mbuni hapa. Na inaonekana kama watu wanafanya ukatili.

Lakini hiyo ni mwonekano tu. Na tunajua sivyo ilivyo. Lakini cha kushangaza, ndivyo inavyoonekana.

Na kisha, katika mstari wa 5, unafikia hali nyingine ndogo. Wale waliokula vyakula vitamu wanaangamia mitaani—wale waliotelewa katika mavazi ya zambarau wanashikilia marundo ya majivu.

Na hapa kuna tofauti nyingine ya kile kinachopaswa kuwa na kile kilichopo. Matajiri sasa walikuwa maskini. Walikuwa wametoka kwenye utajiri hadi kwenye matambara.

Na hawakuwa na chakula. Na kuna uhamaji mbaya sana ambao wameupata. Nao si matajiri tena.

Akaunti zao za benki hazipo tena. Na kwa hivyo, kuna hali hii ya kutisha ambayo jamii inaweza kukabiliwa na mabadiliko kwa njia hii. Matajiri wakishikilia marundo ya majivu.

Wale walikuwa wamekuzwa kuvaa zambarau, ambayo ilikuwa mavazi ya gharama kubwa. Na kisha kipindi kinachofuata, katika mstari wa 6 hadi 8, tutarudi kwenye mstari wa 7 hadi 8. Tutarudi kwenye mstari wa 6 baadaye.

Inazungumzia viongozi wa kiraia ambao kwa kawaida wangetendewa kwa heshima na heshima kubwa. Viongozi wa kiraia walikuwa wameteseka. 7 na 8, wakuu wake walikuwa safi kuliko theluji, weupe kuliko maziwa.

Miili yao ilikuwa mekundu kuliko matumbawe, nywele zao kama yakuti samawi. Sasa, nyuso zao ni nyeusi kuliko masizi. Hawatambuliki mitaani.

Ngozi yao imeganda kwenye mifupa yao. Imekuwa kavu kama kuni. Na, bila shaka, hii ndiyo athari ya kimwili ya njaa, na hata watu hawa waliokuwa na hadhi ya juu katika jamii na muhimu kwa kuendesha jamii, hata wao walikuwa wameteseka na athari ya kimwili ya njaa.

Na sura zao zimegeuka kuwa nyeusi kuliko masizi. Na hili ni jambo la kimwili: ukikosa chakula, ngozi yako hubadilika rangi. Inakuwa nyeusi, rangi ya zambarau.

Na hivi ndivyo ilivyotokea kwa viongozi hawa wa kiraia, wakuu hawa. Katika mstari wa 8, sehemu ya pili, ngozi yao imeganda kwenye mifupa yao. Imekuwa kavu kama kuni.

Inatukumbusha picha ambazo mtu anaweza kuona za wafungwa wa kambi za mateso ambao wamekuwa wakikabiliwa na njaa na kufanya kazi kupita kiasi kwa miaka mingi. Hii ilikuwa aina ya hali, lakini katika hali hii, ilisababishwa na kuzingirwa na njaa iliyohusika hapo. Na kisha, katika mstari wa 10, tunarudi tena kwenye uhusiano wa mama na watoto wake.

Na tutaangalia mstari wa 9 baadaye kidogo. Mikono ya wanawake wenye huruma imewachemsha watoto wao wenyewe, nao wakawa chakula chao katika uharibifu wa watu wangu. Labda hili ndilo la kutisha zaidi, kwamba watoto hawa waliokufa kwa njaa, maiti zao hazikuzikwa, lakini zilitumika kama chakula.

Na ingawa hilo ni la kutisha, ni la kutisha zaidi katika muktadha wa kidini wa kale, ambapo maiti zilionekana kuwa najisi. Lakini maiti hizi zilichukuliwa kama mizoga mingi ya mnyama na kutumika kwa chakula. Na hii si ya kipekee.

Hivi majuzi nilikuwa nikisoma kuhusu kuzingirwa kwa Leningrad katika Vita vya Pili vya Dunia, kuzingirwa kwa Warusi hawa mikononi mwa Wajerumani. Na hiyo ilidumu kwa muda mrefu zaidi kuliko kuzingirwa kwa Yerusalemu, ambayo ni miezi 18 tu. Hii ilikuwa kuzingirwa kwa siku 900, siku 900.

Na hapo tena, tatizo kuu lilikuwa njaa kwa wale waliokuwa wamefungwa ndani ya jiji. Na kilichotokea ni kwamba kulikuwa na soko la watu wasio na hatia, soko la watu wasio na hatia, la watu waliokufa kwa njaa. Sasa, kuna neno moja la kuvutia katika mstari wa 10: huruma.

Mikono ya wanawake wenye huruma ilikuwa imewachemsha watoto wao wenyewe. Wakawa chakula chao katika uharibifu wa watu wangu. Na huruma hiyo ina maana

gani? Naam, mara nyingi huchukuliwa kama wanawake waliokuwa na huruma na kuonyesha huruma yote kwa watoto wao, lakini sasa, hawapo tena.

Lakini nadhani bado wana huruma. Namaanisha nini? Naam, watoto hao wadogo walikuwa wamekufa. Kama nilivyosema hapo awali, watoto wadogo wangukuwa wa kwanza kufa.

Na miili yao haina nguvu ya kustahimili mashambulizi ya aina tofauti, ikiwa ni pamoja na ukosefu wa chakula, ambayo watu wazima wanaweza kustahimili kwa urahisi zaidi. Vijana na watu wazima wanaweza kustahimili kwa urahisi zaidi na angalau kuvumilia na kuendelea kuishi. Lakini watoto walikufa kwanza na wengine wa familia wakanusurika.

Na nadhani huruma huonyeshwa kwa familia nzima ili kuongeza muda wa maisha yao na kuongeza muda wa maisha ya mke na mama katika kuwatunza familia nzima. Na kwa hivyo, ana mvutano huu, mvutano huu, anapaswa kwenda umbali gani kama mke na mama? Ni kazi yangu kupika chakula. Niende umbali gani? Na hatimaye, kwa huruma yake, anapaswa kutumia maiti hizo kwa chakula ili familia iendelee kuishi.

Mvutano mbaya kwa wake na akina mama hawa kukabiliana nao. Mstari wa 11, tutauangalia baadaye kidogo. Lakini basi mstari wa 12 ni aina tofauti ya wasiwasi.

Tumekuwa na matatizo ya kimwili ya aina tofauti ambayo yanahusiana na kuzingirwa. Lakini sasa kuna tatizo la kitheolojia, tatizo kubwa la kitheolojia. Na limezungumziwa katika mstari wa 12.

Wafalme wa dunia hawakuamini, wala yeyote kati ya wakazi wa dunia, kwamba adui au adui angeweza kuingia malango ya Yerusalemu. Jambo la kuvutia kuhusu mstari huu ni kwamba ni mwangwi wa wimbo wa Sayuni. Aina ya mwangwi kinyume cha wimbo wa Sayuni.

Zaburi ya 76 ni mojawapo ya nyimbo za Sayuni katika kitabu cha Zaburi. Na mwishoni hapo, vema, mistari ya 11 na 12, weka nadhiri kwa Bwana Mungu wako na uzitimize. Wote walio karibu na wamletee zawadi mtu wa kutisha, yeye anayekata roho za wakuu, anayewatia hofu wafalme wa dunia.

Hapo, tuna hali hii ambapo wafalme wa kigeni walimsifu Yahweh. Pamoja na hayo kulikuja kusifu Sayuni, mji wa Mungu. Na hivyo kusifu huko na heshima hiyo, hii ndiyo inayosababisha mwitikio katika mstari wa 12 hapa katika Maombolezo 4. Wafalme wa dunia hawakuamini, wafalme wa dunia, msemu huo huo, wala yeyote kati ya wakazi wa dunia, kwamba adui au adui angeweza kuingia malango ya Yerusalemu.

Kwa nini? Kwa sababu ilikuwa kanuni ya msingi ya theolojia ya Sayuni kwamba Sayuni haikuweza kushindika. Hungeweza kupita malango yake ikiwa ungekuwa adui kwa sababu Mungu alikuwepo, na Mungu angemlinda Sayuni kila wakati. Tuliona suala hili mapema katika kitabu, na linaibuka tena kama tatizo kubwa la kitheolojia na kidini.

Matarajio haya ya zamani yalikuwa yamejikita sana katika mawazo ya awali ya kigeni kiasi kwamba iliwabidi kuyaacha. Hayakutumika tena na waliweza kuona mbele ya macho yao kwamba mbegu hii ilikuwa ikiendelea na Mungu hakuwa akiwasaidia. Na kwa hivyo, wafalme wanasema, hatuwezi kuamini ni kweli.

Na hili lilikuwa jambo ambalo kutaniko lenyewe lilikuwa likifikiria na hili ni jibu la kawaida la kwanza kwa hasara. Siwezi kuamini ni kweli. Na kwa hivyo kuna mshtuko huu na kukataa huku kwamba imewahi kutokea.

Lakini imetokea, na unajua imetokea. Akilini mwako unajua, moyoni mwako huikubali, lakini lazima uikubali. Na kwa hivyo, mstari wa 12, mwisho wa kusikitisha wa theolojia ya Sayuni.

Wanahitaji matarajio mapya, na katika sura ya 3, mshauri amekuwa akijaribu kuwakatisha tamaa upya, ili wafikiri upya. Hapa kuna matarajio halali na yatakuongoza mbele na zaidi ya hali yako ya sasa. Lakini bado unaomboleza.

Bado unaomboleza. Kisha 13 hadi 16, kuna sehemu nyingine ya jamii, jamii ya Yerusalemu, ambayo imetajwa hapa. Na ni kwa ajili ya dhambi za manabii wake na maovu ya makuhani wake waliomwaga damu ya wenye haki katikati yake.

Kwa upofu, walitangatanga mitaani, wamechafuliwa sana na damu kiasi kwamba hakuna mtu aliyeweza kugusa mavazi yao. Watu wasio safi waliwapigia kelele, waondoke, waondoke, wasiguse. Kwa hivyo, wakawa wakimbizi na wazururaji, na ilisemwa miongoni mwa mataifa kwamba hawangekaa hapa tena.

Naam, mstari wa 13 unaweka lawama kwa mwisho wa theolojia ya Sayuni kwa wasimamizi wa theolojia hiyo ya Sayuni, na hiyo ilikuwa makuhani na manabii hao. Kumbuka, tulikuwa tukiwazungumzia hapo awali, manabii wa Shalom ambao walisema kila kitu kitakuwa sawa, na kwa furaha walishirikiana na makuhani katika uhakikisho wao kwamba theolojia ya Sayuni ingewasaidia. Na hapa katika sehemu hii, tunapata udhalilishaji wa makuhani na manabii wa Shalom, na wao ndio ambao lawama hiyo imewekwa kwao.

Na kwa hivyo, tunasoma kuhusu mateso yao sasa. Na ilisema walimwaga damu ya wenye haki katikati yake, ambayo ni lugha kali sana. Unapata lugha nyingi kali katika sura ya nne ambayo tunapaswa kuelezea kwa makini.

Na hapa, makuhani hawa na manabii wa Shalom, manabii wa amani, walibeba jukumu la mwisho kwa yote yaliyotokea kwa sababu hawakuwa wamewaandaa watu, hawakuwa wamewaleta watu kwenye toba, na hawakuhisi haja nayo. Hapana, mtumaini Mungu, asijihusishe nasi, haki yetu, au nguo zake chafu. Ni Mungu. Mungu atabariki, na Mungu atasema yote ni sawa. Yote yatakuwa sawa. Na kwa hivyo, wanabeba mwisho.

Ni kana kwamba wao wenyewe wamemwaga damu ya wenye haki katikati yake. Wamewajibika kwa watu wema kufa katika vita hivi na katika kuzingirwa huku. Na kisha, inaendelea kuzungumzia mateso yao.

Kwa upofu, walitangatanga mitaani, wamechafuliwa sana na damu. Tunapoendelea, tunaonekana kuwafikiria hasa makuhani na tofauti na hali yao ya kawaida kwa sababu wangejitahidi kuwa safi na safi, na kwa mfano, hawakugusa damu. Lakini hapa, wanachafuliwa na damu.

Kulikuwa na umwagaji damu kote , nao hawakuweza kuzuia damu isitoke kwenye nguo zao. Kwa hivyo, wao wenyewe ni najisi. Wametiwa unajisi kwa damu, na hakuna mtu aliyeweza kugusa nguo zao.

Na hivyo, watu wasio safi waliwapigia kelele. Ondoka, ondoka, usiwaguse, ni wachafu. Na tunaona kejeli ya makuhani hawa, safi na safi zaidi kwa maisha yao yote hadi sasa.

Sasa wamepitia hali ya kudhalilishwa. Na kwa hivyo, makuhani wanaonekana sana hapa. Wakawa wakimbizi na wazururaji. Walijaribu kutorokea katika mataifa jirani, lakini mataifa mengine hayakuwataka.

Hawatakaa hapa tena. Na kwa hivyo, makuhani hawa ambao walikuwa juu ya kundi la kijamii, mtu anaweza kusema, na wenye thamani kubwa, watu hawa, sasa ni wakimbizi, wanageuzwa, wanageuzwa. Kisha, mstari wa 17 unazungumzia aina nyingine ya tatizo na upungufu wa matarajio mengine.

Na hili lilikuwa tarajio la kijeshi. Ndiyo, hatukuangalia mstari wa 16 kwa sababu bado unazungumzia kuhusu makuhani hawa. Hakuna heshima iliyoonyeshwa kwa makuhani, hakuna upendeleo kwa wazee.

Hapana, sidhani kama ni wazee. Wazee ni wazee na huwa na tatizo la kutafsiri Kiebrania kila wakati. Je, ni mzee au ni mzee? Na nadhani hapa ni wazee.

Hakuwa na heshima yoyote kwa makuhani, wala neema yoyote, hata kwa makuhani wazee, hata kwa wazee. Ungetarajia hilo litokee, lakini hii ni mabadiliko ya kijamii ambayo wazee hupuuzwa tu ingawa wao ni makuhani. Lakini mstari wa 17, ukosefu wa watu wa mshirika wa kijeshi na kukata tamaa kulikokuwa kumehisiwa.

Macho yetu yamechoka kutazama bure bila msaada. Tulikuwa tunatazamia kwa hamu taifa ambalo halingeweza kuokoa. Na kulikuwa na tumaini katika vita hivi dhidi ya Babeli, uasi huu dhidi ya Babeli.

Tuna Misri upande wetu. Tuna mkataba, mkataba wa kijeshi na Misri, nao watakuja kutusaidia na kuwafukuza Wababeli. Na cha kushangaza, walifanya hivyo kwa muda mfupi.

Kuna mistari michache katika Yeremia inayosema hivyo. Ndiyo, kwa muda mfupi, kuzingirwa huko kulilazimika kusitishwa na jeshi lililazimika kushuka hadi sehemu ya kusini ya Yuda kukabiliana na jeshi la Misri. Lakini Wababeli walishinda na hivyo Wamisri wakakimbia na hivyo wakarudi, Wababeli, kurudi tena kuzingirwa huko baada ya muda mfupi.

Na hivyo, kuna ukosefu wa mshirika wa watu hawa. Laiti Misri ingetusaidia. Laiti tungekuwa na muungano huu wa kijeshi.

Loo, tafadhali waache waje. Nao wakawa mwanzi uliovunjika, mwanzi uliovunjika. Huo ni msemo unaotumiwa na Waashuri wakati ambapo Yuda walikuwa wakiutafuta; hapana, ni wakati ambapo mjumbe wa Waashuri alikuwa akihutubia viongozi wa Yerusalemu katika 2 Wafalme 18 na mstari wa 21.

Akasema, Tazama, unaitegemea Misri, fimbo ile iliyovunjika, ambayo itachoma mkono wa mtu yeyote anayeitegemea, kama Farao, mfalme wa Misri, kwa wote wanaomtegemea. Na hili lilikuwa limetimia sasa. Lilikuwa limetimia tena.

Na Yuda alikuwa akigundua kwamba haikusaidia kuwa na muungano mdogo wa kijeshi. Hata hivyo walipoteza. Tutarudi kwenye mstari wa 18 na mstari wa 19 na tutaangalia mstari wa 20.

Na hapa kuna mstari wa kusikitisha sana. Na tena, ni matarajio ya zamani yenye heshima ambayo yamevunjwa chini. Ni mwisho wa theolojia ya kifalme.

Mstari wa 20 unasema, masihi wa Bwana, pumzi ya uhai wetu ilinaswa katika mashimo yao, ambaye tulisema, chini ya kivuli chake, tutaishi kati ya mataifa. Sedekia, mfalme wa mwisho. Naye alikuwa mwana wa nasaba ya Daudi.

Na alikuwa mfalme wa mwisho wa ukoo wa Daudi. Na kulikuwa na ahadi kwamba ufalme huo ungedumu milele. Kutakuwa na mfalme atakayetawala katika kiti cha enzi cha Yerusalemu kila wakati.

Na Yuda aliamini hilo. Yuda aliamini hilo kwa dhati. Lakini sasa, matarajio hayo yalikuwa yamekoma baada ya mfalme kukamatwa.

Na tunaambiwa hadithi hiyo. Tunapewa historia katika 2 Wafalme na sura ya 25 na mistari ya 4 na 5. Mapigano makuu, shughuli za kuzingira kwa mtazamo wa Wababeli zilielekea kuwa kaskazini na kaskazini-magharibi mwa jiji na malango yaliyozunguka hapo. Na ingawa kulikuwa na wanajeshi wa Babeli kuzunguka Yerusalemu, kuzunguka kuta za Yerusalemu kwingineko, hawakuwa na ulinzi mwingi.

Na kulikuwa na malango mengine ambayo labda ungeweza kutoka nje. Kulikuwa na lango la kusini-mashariki, ambalo mfalme, kundi la kifalme, na baadhi ya jeshi walidhani tunaweza kupita hapo. Na tunachoweza kufanya, tunaweza kuelekea mashariki hadi Yordani na tunaweza kuvuka.

Na tuna muungano wa kijeshi na Amoni. Na mfalme wa Amoni atafurahi kutupokea kama wakimbizi. Kwa hivyo huo ndio ulikuwa mpango.

Na ilisikika vizuri sana. Na nini hasa kilitokea? Naam, 2 Wafalme 25 mistari ya 4 na 5. Mfalme, pamoja na wanajeshi wote, walikimbia usiku kwa njia ya lango lililokuwa kati ya kuta mbili za bustani ya mfalme. Hata hivyo, Wakaldayo walikuwa wamezunguka mji wote.

Kwa hivyo, hapo walikuwa wakitoka kupitia lango la kusini-mashariki ambapo hapakuwa na Wababiloni wengi sana. Na wachache waliokuwa karibu, wangeweza kuwaepuka wale waliokuwa gizani. Nao wakaenda kuelekea Araba.

Na hiyo ndiyo Bonde la Yordani kwa sababu walitarajia kuingia ng'ambo ya Yordani na kuingia mahali pa usalama huko Amoni. Lakini jeshi la Wakaldayo lilimfuata mfalme na kumpata katika nchi tambarare za Yeriko upande wa magharibi wa Yordani. Jeshi lake lote lilitawanyika, likimwacha.

Kisha wakamkamata mfalme na kumpeleka kwa mfalme wa Babeli huko Ribla, ambapo Ribla ilikuwa makao makuu huko Syria, na hapo ndipo Nebukadneza alipokuwa.

Akatuma jeshi lake pamoja na jemadari wa nyota tatu huko Yerusalemu. Alitoa hukumu dhidi ya Sedekia. Wakawaua wana wa Sedekia mbele ya macho yake.

Wakamng'oa macho Sedekia. Kwa hivyo, kitu cha mwisho alichokiona ni wanawe wakiuawa na Wababeli. Wakamfunga kwa pingu na kumpeleka Babeli kama uhamishoni kipofu.

Na hivyo ndivyo hadithi ilivyo. Ilikuwa hadithi inayojulikana sana kwa waumini, ambao walijua kwamba ilitendeka katika hali yao ya baada ya vita. Na hivyo, huu ndio mwisho wa theolojia ya kifalme.

Na hilo ni jambo la kusikitisha sana. Theolojia ya Sayuni na theolojia ya kifalme zilikuwa sambamba sana na vitu pacha. Zaburi ya 2 inasema, juu ya Sayuni nimemweka mfalme wangu, Mungu anasema.

Na kwa hivyo, hii ni ya kusikitisha sana. Inasikitisha sana. Mtiwa mafuta wa Bwana alikamatwa kwenye mashimo yao.

Kulikuwa na shambulizi. Na hapo ndipo. Alianguka kwenye mtego.

Yule tuliyesema, Chini ya kivuli chake tutaishi kati ya mataifa. Tuko salama. Yeye anatumakikishia usalama kati ya mataifa.

Na ni mstari unaonikumbusha sana mstari unaofanana, ukipenda, katika Luka 24 na mstari wa 21. Kumbuka wale wawili waliokuwa wakitembea barabarani kuelekea Emau. Na hawakujua kwamba Yesu amefufuka.

Na mgeni huyu anakuja gizani kando yao. Nao wanazungumza naye. Nao hawatambui kuwa ni Yesu.

Lakini wana hadithi hii ya kusikitisha. Na katika mstari wa 21, ndiyo ya kusikitisha zaidi. Lazima waseme, lakini tulitumaini kwamba yeye ndiye atakayewakomboa Israeli.

Tulikuwa tumetumaini yeye ndiye atakayeikomboa Israeli. Na kuna hisia nyingi sana ambazo mtu anapata kuhusu Maombolezo 4 na mstari wa 20 katika hatua hii maalum. Sasa, kwa ujumla, katika sura hii, tumekuwa na maombolezo haya ya mazishi yanayoendelea, ambayo yanazingatia mistari ya huzuni na hasara.

Hasara za aina nyingi tofauti. Na hapa, mshauri anatambua hitaji la kuomboleza. Mtu alilazimika kuomboleza zaidi kulingana na sura ya 1 na 2. Hilo ndilo kundi lilihitaji.

Hawangeweza kuishi bila hiyo. Kumekuwa na huzuni kuhusu hasara na mabadiliko mabaya zaidi katika maeneo mengi ya maisha. Makundi ya kijamii na matarajio ya kijamii yote yamekuwa yakiteseka kwa njia nyingi.

Na hivyo ndivyo tulivyo. Kuna mistari michache ambayo tuliiacha tulipoipitia. Na mingine ambayo tunaweza kuiangalia tena kutoka pembe tofauti.

Kwanza kabisa, kuna msisitizo kuhusu mateso, msisitizo kuhusu mateso, mateso ya kimwili. Katika mstari wa 4, wale watoto waliokuwa wakiteseka, na inakufanya karibu utake kulia tunapoisoma, mbali sana na hali hiyo, ulimi wa mtoto mchanga unashikamana na kaakaa la kinywa chake kwa kiu. Na watoto wanaomba chakula.

Lakini hakuna anayewapa chochote. Hawana cha kutoa. Na hivyo, mateso ya watoto yanaonyeshwa kwa njia ya kuhuzunisha sana.

Na kisha katika mstari wa 6, tutarudi tena kwenye mstari wa 6, kwa kweli, lakini tutatoa maoni sasa. Adhabu ya watu wangu imekuwa kubwa kuliko adhabu ya Sodoma, ambayo ilipinduliwa kwa muda mfupi, ingawa hakuna mkono uliowekwa juu yake. Hii inarudi kwenye hadithi ya zamani katika Mwanzo kuhusu Sodoma na Gomora kushindwa na tetemeko la ardhi na moto, yote kwa muda mfupi.

Na tofauti na hilo ni vifo vya polepole vya watu wa Yuda katika hali yao ya kuzingirwa. Na kuna tofauti hii kwamba angalau ilikuwa rahisi kwa kulinganisha. Iliisha kwa muda mfupi kwa Sodoma, lakini si kwetu sisi.

Tunaendelea kuteseka, kuteseka na kuteseka. Na kisha katika miaka ya 18 na 19, unyanyasaji huo, hatukuangalia maandishi haya hapo awali, lakini hili ni kundi lingine la watu waliojaribu kujitenga na, wakati wa kuzingirwa, na kisha watu waliojaribu kujitenga, makundi mawili. Walituzuia hatua zetu ili tusiweze kutembea katika mitaa yetu.

Mwisho wetu ulikaribia. Siku zetu zilihesabiwa , maana mwisho wetu ulikuwa umefika. Katika mwaka wa 19, waliotufuatia walikuwa wepesi kuliko tai wa angani.

Walitufukuza milimani. Walitusubiri jangwani. Na kuna hali mbili.

Mojawapo iko ndani ya kuzingirwa. Sehemu ya vita vya kuzingirwa ilikuwa kujenga minara ya kuzingirwa yenye magurudumu ya mbao, ambayo ilikuwa mirefu kuliko malango na kuta. Na wapiga mishale wa adui wangepanda hadi juu ya minara hii.

Ndani ya malango, kila lango lilikuwa na uwanja, mraba, na uwanja wa umma, na watu wangeweza kutembea hapo. Na wapiga mishale wangeweza kulenga nje ya kuta, lakini zilikuwa ndefu kuliko kuta na malango, na wangeweza kulenga watu katika viwanja vya umma. Na kwa hivyo kulikuwa na unyanyasaji huu wa watu, na hilo lilikuwa la kutisha sana.

Mwisho wetu ulikaribia. Siku zetu zilikuwa zimehesabiwa kwa kuwa mwisho wetu ulikuwa umefika. Na watu walijua hata wakati huo, ingawa kuzingirwa kulikuwa kunaendelea, ingawa malango na kuta zilikuwa zimeshikilia, haingedumu kwa muda mrefu zaidi.

Na mwisho ulikuwa karibu sana sasa. Na kisha katika mwaka wa 19, hawa ni wakimbizi. Labda bado ni wakati wa kuzingirwa, au labda ni wakati mji unapoanguka, lakini wanafanikiwa kukimbia mji kama Sedekia, lakini wanafukuzwa.

Nao askari, askari wa kigeni, wanatambua kwamba wako pale, nao wanawafukuza. Wana kasi kuliko tai angani. Walitufukuza milimani, walilala na kutusubiri jangwani.

Hatukuweza kutoroka. Hatukuweza kutoroka. Na hivyo, ajali ya mateso pale, jambo moja la kusikitisha.

Kuna kipengele kingine ambacho tunahitaji kukiangalia. Nataka kukifupisha kwa sentensi: Huzuni huondoa rangi maishani. Hii ni aina nyingine ya hasara, na ni mada inayopitia sehemu ya kwanza ya shairi.

Katika mstari wa kwanza, ni dhahabu ambayo ilikuwa imefifia. Tatizo kidogo na hilo kwa sababu dhahabu haififwi, lakini labda ilikuwa chafu, au labda ilifikiriwa kama imetiwa weusi na moshi kutokana na kuungua kwa Yerusalemu. Lakini dhahabu hiyo ya njano, huwezi kuiona dhahabu hiyo ya njano waziwazi.

Na kisha, katika mstari wa tano, wale waliokuwa wamevaa zambarau, rangi nyingine, wanatoka nje. Sasa, bila kuficha, wamevaa matambara. Na kisha, katika mstari wa saba na wa nane, tuna rangi mbalimbali zinazoletwa mbele yetu.

Walikuwa safi kuliko theluji, weupe kuliko maziwa. Miili yao, ngozi yao ikiwa tayari kwa rangi ya waridi, ilikuwa mekundu kuliko matumbawe. Nywele zao zilikuwa kama yakuti samawi, nywele nyeusi za bluu.

Na kwa hivyo, unapata marejeleo haya yenye rangi, lakini yote hufifia kuwa ubaya watu hawa wanapoteseka. Na kwa hivyo, ujumbe mmoja ni kwamba, sehemu moja ya mateso haya ni kwamba huzuni huondoa rangi maishani. Kuna kitabu ambacho ninakiheshimu sana na nilikitumia sana katika utafiti wangu wa Maombolezo.

Kwa kweli inahusiana zaidi na Zaburi, lakini na Zaburi za Maombolezo. Zaburi za Maombolezo zilizoandikwa na Anne Weems ni kitabu chenye nguvu sana.

Na hupata nguvu kutokana na ukweli kwamba mwandishi huyu mwanamke alimpoteza mwanawe; Nadhani ilikuwa siku moja baada ya siku yake ya kuzaliwa ya 21. Na hapo alikuwa, mwanawe wa pekee, alikuwa ameenda. Na akaanguka katika huzuni kubwa.

Alitiwa moyo na Walter Brueggemann kuandika mashairi yanayolingana na maombolezo ya mazishi. Na kwa hivyo, hii ni sehemu ya moja ya maombolezo yake. Anaiita Zaburi ya 9 ya Maombolezo. Nitasoma sehemu yake tu.

Ee Mungu, dunia imechoka rangi. Muziki umezimwa. Kitambaa kimya hufunika nafaka yoyote, kijani chochote kinachobaki.

Yote ni kijivu na harufu ya kifo. Na huo ni muhtasari wa kile Maombolezo katika sehemu hiyo ya kwanza ya shairi hapa yanataka kusema. Huzuni huondoa rangi maishani.

Na kisha kuna mistari michache ambayo tunahitaji kuiangalia kwa undani zaidi. Unakumbuka katika sura ya kwanza na ya pili, kulikuwa na msisitizo juu ya maana na tafsiri. Na ilizidi maombolezo ya kawaida ya mazishi kwa sababu ilimhusisha Mungu.

Na ulikuwa na harakati hii ya kitheolojia, uingizaji wa mtazamo wa kitheolojia. Na kwa hivyo hapa tena, katika sura ya nne, tunapata suala la maana na tafsiri. Je, tunaweza kuweka maana yoyote kwenye huzuni hii? Na msisitizo hapa si jambo la kibinadamu tu kama tulivyoona katika sura ya kwanza na ya pili, lakini Mungu alikuwa na mkono ndani yake.

Na kuna mwangwi wa, tutapata mwangwi hapa wa unabii wa maafa. Kumbuka uingiliaji kati wa kibinafsi wa Mungu. Nitafanya jambo baya kwa wale walioniasi.

Na tulikuwa na hilo katika sura ya pili, uingiliaji kati wa Mungu katika umbo hasi. Na hili ndilo tunalopata labda bila kuficha katika mstari wa sita pamoja na kutajwa huko kwa Sodoma. Tunajua na kila msomaji anajua kwamba katika hadithi, Mungu ndiye aliye nyuma yake.

Adhabu ya watu wangu imekuwa kubwa kuliko adhabu ya Sodoma. Na sana, iko mikononi mwa Mungu. Na kifo hicho cha polepole na cha uchungu kilikuwa mikononi mwa Mungu.

Na kisha katika mstari wa 11, tunarudi nyuma katika roho hadi sura ya pili, Bwana alitoa ghadhabu yake yote. Alimwaga hasira yake kali. Aliwasha moto katika Sayuni ulioteketeza misingi yake.

Na kama tungepewa mstari huo mmoja tu na kuulizwa uko wapi katika Maombolezo? Tungependelea kusema sura ya pili, lakini hapana, uko katika sura ya nne. Na kuna marejeleo haya ya hasira hapo na ghadhabu na moto huu na jinsi unavyofaa. Kuna ufaa wa kifasihi wa hili, hakuna chakula na ilibidi watumie watoto waliokufa kama chakula chao.

Naam, angalau kulikuwa na chakula mahali fulani na moto ulikuwa na chakula chake kilichoteketeza misingi ya Sayuni. Kwa hivyo, kutajwa mpya kwa kejeli kwa chakula, lakini jambo kuu ni kwamba kiko mikononi mwa Mungu. Na kisha katika mstari wa 13, ilikuwa kwa ajili ya dhambi za manabii na maovu ya makuhani na adhabu hii.

Ni kwa sababu hii ya kitheolojia. Na kuna mada hii ya hatia inayojitokeza katika hatua hii maalum na kundi hili maalum. Na kisha katika mstari wa 16, Bwana mwenyewe amewatawanya.

Hatawajali tena. Hawa ni makuhani na manabii hawa, NIV, msemu wa mwisho, Mungu hawalindi tena. Mungu hawalindi tena.

Sawa, kwa hivyo maana, tafsiri imelazimishwa sana. Sio huzuni kweli, lakini pia kuna hatia katika tafakari hii ya Mungu akifanya kazi. Lakini mwishowe, mwishowe, hatujafika mwisho.

Nimekuwa nikizungumzia mstari wa 1 hadi 20, lakini 21 hadi 22, oh jamani, hilo ni tofauti kabisa. Hata hivyo, kuna ujasiri, hata hivyo. Hapa, tuna uthibitisho mkubwa wa imani, kama tulivyo nao katika maombolezo ya Zaburi.

Ingawa tumewahi kuwa na maombolezo ya mazishi hapo awali, sasa tunafikia kipengele ambacho ni cha maombolezo ya maombi katika Zaburi, uthibitisho imara wa imani. Na baada ya mabadiliko haya yote hasi, kuna ahadi chanya ya kupinga mabadiliko kwa ajili ya wakati ujao katika uthibitisho huu wa imani. Furahi na ufurahi, Ee binti Edomu, wewe unayeishi katika nchi yetu.

Lakini kwako, kikombe kitapita. Utalewa na kujivua nguo zote. Adhabu ya uovu wako, Ee binti Sayuni, imetimia.

Hatakuweka uhamishoni tena. Lakini ataadhibu uovu wako, Ee binti Edomu, na kuzifunua dhambi zako.

Na mtoa maoni mmoja anasema huu ndio usemi wenye nguvu zaidi wa matumaini katika kitabu kizima. Na hilo ni muhimu sana. Na linathibitisha tena msimamo chanya wa sura ya 3.

Na inakumbusha tumaini. Na hivyo, inafungua njia kwa sura ya tano. Tumetaja kuhusu Edomu.

Na Edomu, wakati mwingine katika Agano la Kale, inachukuliwa kama adui nambari moja wa Yuda. Kwa mfano, tunaona katika Zaburi 137, ambayo inaangalia kwa huzuni kuanguka kwa Yerusalemu, tunaona hapo, kumbuka, Ee Bwana, dhidi ya Waedomu, siku ya kuanguka kwa Yerusalemu, jinsi walivyosema, ubomoe, ubomoe, hadi misingi yake. Na inaendelea kulalamika kuhusu Wababeli.

Lakini lawama ya kwanza imewahusu Waedomu. Na kinachosemwa hapo kinahusiana sana na kitabu cha Obadia. Na kuna kelele kubwa dhidi ya Edomu, Edomu, Edomu, na jukumu ambalo Edomu ilicheza katika anguko la Yerusalemu na matokeo yake.

Waliungana; walikusudiwa kuwa washirika wa Yuda, lakini waliungana na Yuda. Unaweza kusema walikuwa na busara, na walikuwa na busara, na hawangemshinda

adui ambaye hawangeweza kumpinga. Lakini kwa mtazamo wa Yuda, ilikuwa hivyo: walikuwa wakimdhihakiki; ulikuwa ukimdhihakiki ndugu yako siku ya msiba wake.

Na jambo moja baya, wakimbizi walipokimbia mashariki, Waedomu walisimama kwenye mpaka wao, wakawakamata wakimbizi hao, na kuwashikilia hadi jeshi la Babeli lililokuwa likiwafuatilia lilipowafikia na kuwakabidhi, kama hivyo tu. Na hivyo ndivyo tulivyo. Obadia anajaza pengo, mtu anaweza kusema, pale mstari huu unapohusika. Na kwa hivyo, inasema, sawa, cheka, furahi, na ufurahi, lakini hutacheka mwisho.

Hutacheka sana. Na kikombe kinatajwa, ni kikombe cha ghadhabu. Obadia, tena, 15 na 16, anasema kwamba Edomu atapitia kikombe hicho cha ghadhabu.

Na katika Yeremia 25, imekuzwa kwa urefu mkubwa, kikombe cha ghadhabu. Na unakumbuka, imetajwa wakati mmoja katika Injili; Nadhani Injili zote tatu zinataja, lakini tutaangalia Mathayo. Mathayo 26, na mstari wa 39, Yesu katika Bustani ya Gethsemane, akienda mbele kidogo, Yesu akaanguka chini na kuomba, Baba yangu, ikiwezekana, kikombe hiki kinipite, lakini si kama ninavyotaka, bali kama unavyotaka wewe.

Na hivyo kikombe hicho kinaendelea kuishi katika Agano Jipya, katika uzoefu wa Yesu. Na mwishowe, katika mstari wa 22, tunapata tofauti hii kati ya mustakabali wa Sayuni na mustakabali wa Edomu. Na hii ndiyo ninayopenda kuita theolojia ya taa za barabarani.

Ninapoendesha baiskeli yangu na kulazimika kusimama kwenye taa ya trafiki, ninaangalia nini? Ninaangalia taa kwenye makutano ya barabara. Na hiyo inapogeuka kuwa nyekundu, najua itakuwa kijani kwangu. Na nadhani hiyo ni nzuri sana.

Inageuka kuwa nyekundu. Kwa hivyo, ninapaswa kuwa napunguza mwangaza baada ya sekunde chache tu sasa. Na kwa hivyo, taa nyekundu kwa Edomu imewasilishwa katika mstari wa 21.

Na imethibitishwa tena mwishoni mwa 22: uovu wako, Ee binti Edomu, atakuadhibu, Mungu atakuadhibu, na atafunua dhambi zako. Lakini hiyo ina maana ya nuru ya kijani kwa Sayuni. Na nuru hiyo ya kijani imeandikwa wazi.

Habari mbaya kwa Edomu inamaanisha habari njema kwa Sayuni. Na hivyo, adhabu ya uovu wako imetimizwa. Imetimizwa.

Na hatakuweka uhamishoni tena. Au, katika NIV, hataongeza muda wa uhamisho wako. Na kwa hivyo, baada ya ubaya na huzuni huo, sehemu kubwa ya sura hii ya nne, tunafikia kauli chanya.

Na hii inaweka msingi wa kile tutakachosoma katika sura ya tano. Na tunatumaini ni kichocheo cha mwisho na chenye mafanikio kwa kutaniko kuja kuomba mbele za Mungu kama mshauri alivyokuwa akihimiza.

Huyu ni Dkt. Leslie Allen katika mafundisho yake kuhusu kitabu cha Maombolezo. Hii ni kipindi cha 11, Maombolezo 4:1-22.